

13. Zjawiska transportu w gazach

Wybór i opracowanie zadań. 13.1-13.11. Bogumiła Strzelecka

13.1. Ile razy zmieni się współczynnik dyfuzji gazu dwuatomowego, jeżeli w wyniku :

- a) izotermicznego,
- b) adiabatycznego

rozprężania gazu jego ciśnienie zmniejszyło się dwukrotnie?

13.2. Współczynnik dyfuzji tlenu w warunkach normalnych jest równy $1,41 \cdot 10^{-4} \text{ m}^2/\text{s}$. Znaleźć współczynnik dyfuzji tego gazu w temperaturze 50°C , jeżeli gaz ogrzewano przy stałej objętości.

13.3. Współczynnik przewodnictwa cieplnego gazu trójatomowego jest równy $1,45 \cdot 10^{-2} \text{ W/m}\cdot\text{K}$, a współczynnik dyfuzji w tych samych warunkach wynosi $10^{-5} \text{ m}^2/\text{s}$. Znaleźć liczbę cząsteczek gazu w 1 m^3 w tych warunkach.

13.4. Znaleźć współczynnik przewodnictwa cieplnego chloru, jeżeli wiadomo, że współczynnik lepkości dynamicznej tego gazu w danych warunkach jest równy $1,29 \cdot 10^{-5} \text{ N}\cdot\text{s/m}^2$.

13.5. W jakiej temperaturze współczynnik lepkości dynamicznej azotu jest równy współczynnikowi lepkości dynamicznej wodoru w temperaturze 19°C ? Średnica atomu azotu wynosi $3,1 \cdot 10^{-10} \text{ m}$, a średnica atomu wodoru – $2,3 \cdot 10^{-10} \text{ m}$.

13.6. Obliczyć ilość ciepła przewodzonego przez ścianę mieszkania w zimie w czasie t , jeżeli przewodnictwo cieplne ściany wynosi χ , grubość ściany jest równa d , zaś jej powierzchnia S . Temperatura w mieszkaniu wynosi T_1 , a na zewnątrz $T_2 < T_1$. Ile należy spalić węgla w celu wyrównania ubytku ciepła przez przewodnictwo, zakładając, że tylko η część ciepła dostarczonego przez spalanie węgla idzie na wyrównanie tego braku. Ze spalania 1 kg węgla uzyskujemy $r \text{ [J]}$ ciepła.

13.7. Naczynie szklane o powierzchni S i grubości ścianek d , zawierające mieszaninę wody z lodem w równowadze termicznej, postawiono w pokoju o temperaturze T_1 . Wiedząc, że przez jednostkę powierzchni szkła, przy gradiencie temperatur $\Delta T/d$, w każdej sekundzie dopływa ilość ciepła χ , obliczyć ile lodu ulegnie stopieniu w tym naczyniu w czasie τ . Ciepło topnienia lodu jest równe l .

13.8. Ściana drewniana ma grubość d . Jaką grubość powinien mieć mur z cegieł, aby miał taką samą przewodność cieplną jak ta ściana z drewna. Współczynnik przewodnictwa cieplnego drewna wynosi χ_1 a cegły - χ_2 .

13.9. Dwie płytki – miedziana i żelazna, z których każda ma grubość 1 cm , dokładnie przylegają do siebie. Temperatura zewnętrznej powierzchni płytki miedzianej jest równa 373 K , a temperatura zewnętrznej powierzchni płytki żelaznej jest równa 273 K . Znaleźć temperaturę płaszczyzny zetknięcia płytek jeżeli współczynniki przewodnictwa cieplnego są równe $\chi_1 = 390 \text{ W/m}\cdot\text{K}$ (miedź), $\chi_2 = 62 \text{ W/m}\cdot\text{K}$ (żelazo).

13.10. Piec elektryczny o mocy $P = 2kW$ i powierzchni $S = 0,25 m^2$ pokryty jest ogniotrwałym materiałem o grubości $d = 10 cm$. Współczynnik przewodnictwa cieplnego tego materiału jest równy $\chi = 0,8 W/m \cdot K$. Jaka jest temperatura zewnętrznej powierzchni pieca, jeżeli temperatura jego wewnętrznej powierzchni jest równa $t = 1200 ^\circ C$?

13.11. Zamknięty termos styropianowy zawierający masę m cieczy o temperaturze T_o wstawiono do pieca o stałej temperaturze $T_l > T_w$ (T_w – temperatura wrzenia cieczy). Ogrzewana powierzchnia termosu wynosi S , zaś grubość ścianek naczynia d . Współczynnik przewodnictwa cieplnego styropianu jest równy χ , zaś ciepło właściwe wody wynosi c . Po jakim czasie ciecz w naczyniu zagotuje się?

Rozwiązania:

13.1.R.

Współczynnik dyfuzji wyraża się wzorem:

$$D = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda},$$

\bar{v} – wartość średniej prędkości arytmetycznej cząsteczek gazu, $\bar{\lambda}$ – średnia droga swobodna cząsteczek.

$$\bar{v} = \sqrt{\frac{8kT}{\pi \cdot m}}, \text{ gdzie } k - \text{stała Boltzmanna, } T - \text{temperatura, } m - \text{masa cząsteczki;}$$

$$\bar{\lambda} = \frac{1}{\sqrt{2}\pi \cdot d^2 \cdot \frac{n}{V}}, \text{ gdzie } d - \text{średnica cząsteczki, } n - \text{liczba cząsteczek, } V - \text{objętość.}$$

Podstawiając powyższe zależności do wyrażenia opisującego współczynnik dyfuzji i uwzględniając, że: $\frac{n}{V} = \frac{p}{kT}$ otrzymujemy zależność:

$$(1) D = \frac{1}{3} \sqrt{\frac{8kT}{\pi \cdot m}} \cdot \frac{kT}{\sqrt{2}\pi \cdot d^2 p}$$

a) w przemianie izotermicznej $T = const$, możemy więc napisać, że $D \sim \frac{1}{p}$

$$\text{Wówczas } \frac{D_2}{D_1} = \frac{p_1}{p_2} = 2$$

b) Przy przemianie adiabatycznej możemy napisać $D \sim \frac{\sqrt{T^3}}{p}$

Wówczas

$$(2) \frac{D_2}{D_1} = \sqrt{\frac{T_2^3}{T_1^3}} \cdot \frac{p_1}{p_2}.$$

Korzystając z równania adiabaty otrzymujemy zależność:

$\frac{T_2}{T_1} = \left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{\frac{\chi-1}{\chi}}$, gdzie $\chi = \frac{\frac{i}{2} + 1}{\frac{i}{2}}$, i – liczba stopni swobody dla gazu dwuatomowego jest równa 5.

Podstawiając powyższe zależności do równania (2) otrzymujemy :

$$\frac{D_2}{D_1} = \sqrt{\left(\frac{p_2}{p_1} \right)^{3 \frac{\chi-1}{\chi}}} \cdot \frac{p_1}{p_2} = 1,49$$

13.2. O.

$$D = D_0 \sqrt{\frac{T}{T_0}}$$

13.3.R.

Należy obliczyć wielkość: $\frac{n}{V}$.

Korzystamy z następujących zależności:

$\chi = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda} \cdot \rho \cdot c_v$ - współczynnik przewodnictwa cieplnego;

$D = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda}$ - współczynnik dyfuzji.

Obliczamy:

$$\frac{\chi}{D} = \frac{m}{V} \cdot \frac{C_v}{\mu}, \text{ ponieważ } c_v = \frac{C_v}{\mu}.$$

$n = \frac{m}{\mu} \cdot N_A$, gdzie μ jest masą 1 mola gazu, N_A - stała Avogadro,

zaś

$C_v = \frac{i}{2} R$, gdzie R – uniwersalna stała gazowa, i – liczba stopni swobody (dla gazu trójatomowego wynosi 7), otrzymujemy zależność

$$\frac{\chi}{D} = \frac{n \cdot \mu}{V \cdot N_A} \cdot \frac{\frac{i}{2} R}{\mu}.$$

Po przekształceniach oraz uwzględniając, że $\frac{R}{N_A} = k = 1,38 \cdot 10^{-23} \text{ J / K}$

otrzymujemy:

$$\frac{n}{V} = \frac{2\chi}{Dki} = 3,5 \cdot 10^{23} \text{ m}^{-3}.$$

13.4.R.

$$\chi = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda} \cdot \rho \cdot c_v \text{ -współczynnik przewodnictwa cieplnego;}$$

$$\eta = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda} \cdot \rho \text{ - współczynnik lepkości dynamicznej.}$$

Uwzględniając powyższe zależności otrzymujemy:

$$\chi = \eta \cdot c_v = \frac{i}{2} \cdot \frac{R}{\mu} \cdot \eta = 3,77 \cdot 10^{-3} \text{ W / m} \cdot \text{K}$$

13.5.R.

$$\eta = \frac{1}{3} \bar{v} \cdot \bar{\lambda} \cdot \rho \text{ - współczynnik lepkości dynamicznej}$$

$$\bar{v} = \sqrt{\frac{8RT}{\pi \cdot \mu}}, \text{ gdzie } k \text{ – stała Boltzmanna, } T \text{ – temperatura, } m \text{ – masa cząsteczki;}$$

$$\bar{\lambda} = \frac{1}{\sqrt{2} \pi \cdot d^2 \cdot \frac{n}{V}}, \text{ gdzie } d \text{ – średnica czynna cząsteczki, } n \text{ – liczba cząsteczek, } V \text{ – objętość}$$

Uwzględniając powyższe zależności oraz pamiętając, że

$$\eta_N = \eta_H$$

otrzymujemy

$$T_N = T_H \cdot \frac{\mu_N}{\mu_H} \cdot \frac{d_N^4}{d_H^4} \cong 204^\circ \text{C}$$

13.6.R.

Ilość ciepła przewodzonego przez ściany mieszkania:

$$Q = \chi \cdot S \cdot t \cdot \frac{T_1 - T_2}{d}$$

Ilość ciepła uzyskana ze spalania m masy węgla:

$$Q_1 = m \cdot r.$$

Część uzyskanego ze spalenia węgla ciepła wyrównuje straty ciepła:

$$\eta Q_1 = Q$$

Po przekształceniach otrzymujemy:

$$m = \eta \cdot S \cdot t \cdot \chi \cdot \frac{T_1 - T_2}{d \cdot r}$$

13.7.R.

Ilość ciepła przewodzonego przez ścianki naczynia

$$Q = \chi \cdot S \cdot \frac{\Delta T}{d} \cdot \tau$$

Masa lodu stopiona przez to ciepło wynosi:

$$m = \frac{\chi \cdot S \cdot \Delta T \cdot \tau}{d \cdot l}$$

13.8.R.

Ilość ciepła przewodzona przez ścianę z drewna w czasie τ musi być równa ilości ciepła przewodzonego przez mur z cegieł w tym samym przedziale czasu:

$$\chi_1 \cdot S \cdot \frac{\Delta T}{d} \cdot \tau = \chi_2 \cdot S \cdot \frac{\Delta T}{d_x} \cdot \tau$$

Stąd:

$$d_x = \frac{\chi_2}{\chi_1} d$$

13.9.R.

Ilość ciepła przewodzonego przez płytkę z miedzi musi być równa ilości ciepła przewodzonego przez płytkę z żelaza:

$$\chi_1 S \frac{T_2 - T_s}{d} \tau = \chi_2 S \frac{T_x - T_1}{d} \tau$$

Po przekształceniach otrzymujemy:

$$T_x = \frac{\chi_1 T_1 + \chi_2 T_2}{\chi_1 + \chi_2} = 339.3 K$$

13.10.R.

Ciepło wytwarzane przez piec:

$$Q = P \cdot \tau$$

Ciepło przenoszone przez warstwę:

$$Q = \chi \cdot S \cdot \frac{T - T_x}{d} \cdot \tau$$

Porównując powyższe równania i przekształcając otrzymujemy:

$$T_x = T - \frac{P \cdot d}{\chi \cdot S} = 473 K$$

13.11.R.

Ciepło, które przepływnie do naczynia w czasie dt :

$$dQ = \chi \cdot S \cdot \frac{\Delta T}{d} dt, \quad \text{gdzie: } \Delta T = T_1 - T, \quad \text{a } T \text{ jest temperaturą, jaką osiągnie woda}$$

pobierając ciepło dQ w czasie dt .

Ciepło pobrane przez wodę zmieni jej temperaturę o dT :

$$dT = \frac{dQ}{m \cdot c}.$$

Porównując powyższe równania otrzymujemy:

$$dT = \frac{\chi \cdot S}{d \cdot m \cdot c} (T_1 - T) \cdot dt.$$

Woda w naczyniu zagotuje się gdy temperatura T osiągnie wartość temperatury wrzenia dla wody T_w .

Przekształcając powyższe równanie, całkujemy je obustronnie

$$\int_{T_0}^{T_w} \frac{dT}{T_1 - T} = \frac{\chi \cdot S}{d \cdot m \cdot c} \int_0^{\tau} dt$$

i otrzymujemy wzór na czas, po którym ciecz w termosie zagotuje się:

$$\tau = \frac{d \cdot m \cdot c}{\chi \cdot S} \ln \frac{T_1 - T_0}{T_1 - T_w}.$$